

Dvojka

Zpět ve škole

Říjen 2011

Obsah

Obsah	2
Tak! A je to tady!	3
Tábor	4
Seznamovací výlet 6. tříd.....	5
Prázdniny	5
Prázdniny po druhé	6
Jak to vidí páťáci	7
Den jazyků	8
A zase ta škola!	9
A zase ta škola v očích někoho jiného	9
A zase ta škola do třetice.....	10
Komiks	11

Tak! A je to tady!

Školní rok je zase zpátky a s ním je tu zase ta naše škola. Někdo se do ní těší, někdo ne, někdo je překvapený, někdo zase ne. No prostě, jak píšu ZASE TA NAŠE ŠKOLA.

Jako vždy a se vším. Máme tu nové paní učitelky a pány učitele, máme tu nová zvířátka, máme tu nově vymalované třídy. No, prosím, ZASE TA NAŠE ŠKOLA!

Marta Čablíková, 5. třída

1. 9. je den, na který se většina studentů snaží nemyslet, první den školy. Z vlastních zkušeností můžu říct, že žáci druhých stupňů se do školy vracejí s nechutí. Naopak žáci prvních stupňů, například prvňáci se každý den do školy vydávají s nadšením. První den školy je ale také den, kdy se žáci seznámí s žáky, kteří přestoupili z jiných škol, a také s novými učiteli. Den probíhá následně: žáci přijdou do školy v obvyklou dobu, jdou do svých tříd a po zvonění dorazí učitel. Poté co všechny přivítá, rozdá nějaké papíry s informacemi, pronese pár slov a asi po 30ti nebo 40ti minutách žáci odcházejí domů.

A takhle to probíhá první den školy.

Ota Strnad, 8. B

Tábor

Letošní tábor se odehrál podobně jako předešlý. Trval 3 týdny a základem byla práce. Na začátku se zdálo, že to zabere jen pár dní, ale nakonec se to protáhlo přes celý tábor. Musím ale říct, že jí bylo méně než loni, kdy jsme tábor zakládali. To nám ale nevadilo, protože tak nám zbyl čas i na dobré hry a hlavně dlouhodobku.

Dlouhodobka je hra, která se hraje celý tábor. Bohužel její velká část odpadla kvůli nepříznivému počasí. Hlavní součástí je dvoudenka, na kterou se všichni nebo aspoň většina z nás vůbec netěší. Plníme ji po družinách. Jsme rozděleni do tří družin na Medvědy, Kamzíky a Lišáky. Jde o to, že vedoucí si vymyslí trasu, která má cca 30 km a my ji musíme projít s batohy, ešáky, jídlem a věcmi na spaní. Večer nás vyšlou na místo, kde budeme přespávat, tam na nás počkají, řeknou, co dál a zase odjedou. Ráno vstaneme a jdeme delší oklikou zpátky do tábora. Cesta nám trvá okolo 24 hod. (tam s přespáním a zpět).

Nejlepší na táboře bylo, že když přšelo, tak si každý mohl dělat, co chce, ale jinak byl vymyšlený program. Jednou jsme se šli koupat do rybníka. Voda byla trochu zelená, ale teplá. Na táboře jsme také vyráběli různé věci a vychytávky. Za to jsme si mohli udělat odborku jako je například kutil, plavec... atd. Protože jsme měli tábor na novém místě teprve druhý rok, tak se ještě dokončovala střecha na jídelně a stavěla se brána. Na začátku to vypadalo, že se brána za tábor postavit nestihne, ale pak nám začal šéfovat Petr (to je největší pracovník) a měli jsme to za dva dny hotové. Myslím, že se tábor povedl a byl pro nás zábavný a také jsme se něco nového naučili.

V. Jirovský a J. Bína, 8. B

Seznamovací výlet 6. tříd

A je to tady „seznamovák šestek“. A já už tady sice každého znám, ale i tak jsem jela a dobře udělala. Bylo to tam super. Ranní cesta autobusem do Nouzova rychle uběhla. Vystoupili jsme a chvíli jsme šli lesem do tábora Malých průzkumníků. Sedli jsme si k táborovému kruhu a říkali si, co se bude dít celý den. Hned jsme hráli první hru, byla to střelba vzduchovkou a pro holky nebyla vůbec jednoduchá. Potom jsme se prohodili s kluky a střílení z luku nám šlo mnohem lépe. Měli jsme už pořádný hlad, a tak následovala svačina. Po ní jsme si zahráli hru Lovec lidí, která nám napověděla spoustu věcí o někom, koho trochu neznáme. V další hře jsme si vyzkoušeli, jaké to je být raněný a přitom spoléhat na druhého. Šlo o to, že jsme si vylosovali lísteček a na něm bylo třeba napsáno: máš volnou jednu ruku a nohu (ten jsem si vylosovala já). Pomohla mi kamarádka tím, že mne vzala na záda. Nevím, každopádně dopadlo to tak, že jsme spadli a já jsem si zranila žebro, ale hned jsem na to zapomněla. Najednou bylo odpoledne a náš „seznamovák“ končil. Vyrazili jsme k vlakovému nádraží. Brzy přijel náš vlak a my uháněli domů.

Míša Veselá, 6. B

Prázdniny

Prázdniny jsou obdobím, kdy děti nemusí chodit do školy. Ale jsou to jenom dva měsíce odpočinku. Můžeme si je užívat různě, např: být na dovolené třeba někde, kde je horko a moře, na horách, u babičky a dědy. Prázdniny

Dvojka

ale vyprchají za krátkou dobu. Ani se nenadějeme a je tu opět září a začíná škola. Je to nádherný čas, kdy se nemusí myslet na učení, úkoly a na testy. Každý si tento prázdninový čas užívá jinak a po svém.

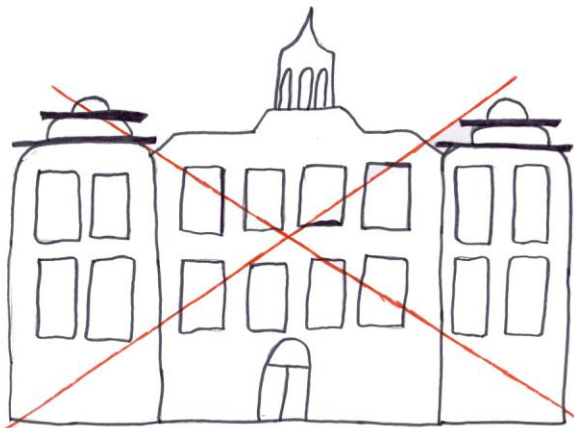
Tomáš Kožina, 8. B

Prázdniny po druhé

Prázdniny začínají tím, že končí škola a dostává se vysvědčení. Pro některé je to konec základní školy.

O prázdninách se může dělat cokoliv. Někteří pojedou na túru na hory. Druzí si užijí na chatě, kde můžou chodit do lesa, na procházku atd.... Také se jezdí, někteří i letí, na dovolenou k moři. Možná, že někdo z vás pojedou na tábory, kde si užijí spoustu zábavy, najdou nové kamarády a poznají nový kraj či nové prostředí. Konec prázdnin nikdo nemá rád, protože se musí zpět do školy a učit se.

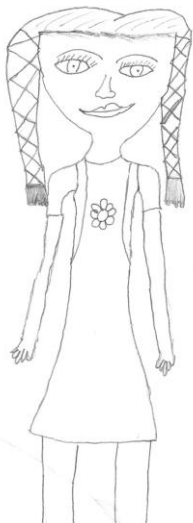
F. Dvořák a D. Šír, 8. B

Jak to vidí pátáci

Jmenuji se Eliška.
Ve škole se mi líbí
keramický kroužek, na
který chodím už čtvrtým
rokem. Vyrábíme moc
hezké výrobky.

Eliška Kliková, 5. třída

Do školy se těší hodně dětí a hlavně
prvňáčci. Všichni se těší na své
kamarády kamarádky a učitele.

*Barbora Sokolová, Eleni Pličková,
5. třída*

Upravili: *Martin Kašpar, Filip Fuhrman*

Den jazyků

V
I
T
E
N
O
V
E

7.B

a

5.třída

A zase ta škola!

Je čtvrtek 1. září sedm hodin ráno a zvoní budík. Hned po probuzení se kouknu na datum a řeknu si: „Opravdu to není jen sen, zase to začíná.“ Učení, domácí úkoly a každodenní brzké vstávání je další samozřejmostí. Ovšem má to i tu světlou stránku, uvidím spolužáky na, které jsem si za tu dobu zvykla a také je tu i to, že jsme tento rok na základní škole naposledy, teď nadáváme na spousty učení, ale ani nechceme pomyslet, co bude za rok na střední. Proto je potřeba užívat si každého dne na základce. Pak to bude už jen těžší a těžší.

Veronika Hutlová, 9. B

A zase ta škola v očích někoho jiného

„A zase ta škola.“ Je to sice zajímavé téma, ale co o něm napsat? Přece jenom radši píši o dobrých zprávách než o špatných, i když tato zpráva má v sobě od každého něco. Už zase jsme podrobováni každodennímu učení, ale opět se setkáváme se svými kamarády a můžeme si alespoň užívat krásné, i když trochu chladné, podzimní dny.

Všude poletují jemné pavučinky babího léta a vítr rozfoukává hromady listů na krajích silnic a rychle žene po bledé obloze gigantické mraky, připomínající

Dvojka

obrovské koráby, plavící se po nekonečně pustém oceánu. Jako by se i příroda snažila navodit atmosféru, která nyní panuje v naší mysli. Prázdniny sice skončily, ale v naší mysli stále přetrvávají.

PS: Zdá se vám tento článek tak trochu bez pointy? Mně také a vůbec nic si z toho nedělám, vždyť hlavní pointu už známe – učit se, učit se a učit se.

Matouš Franc alias MATTONI, 9. B

A zase ta škola do třetice

Další školní den minul se zazvoněním po sto letech již skoro k smrti utlučeného zvonku, který nás nyní milosrdně propouštěl na svobodu. Začaly prázdniny. „DCRRRR-DCRRRR!“ zazvoní zvonek. Probudím se v 7:00. Ale ne! Byl to jen sen. Kouknu se na kalendář a opravdu, je prvního září. Nasnídám se, obleču a jdu do školy. Cestou mi hlavou prochází myšlenka za myšlenkou. Dojdu do školy, pozdravím natěšené kamarády a říkám si „A zase ta škola!“

Vojta Zvelebil, 9. B

Dvojka

Komiks

Dvojka

